

TEKSTY PRZYJĘTE

P9_TA(2019)0044

Projekt nowego kodeksu karnego w Indonezji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 24 października 2019 r. w sprawie projektu nowego kodeksu karnego w Indonezji (2019/2881(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje wcześniejsze rezolucje w sprawie Indonezji,
 - uwzględniając umowę o partnerstwie i współpracy między UE a Indonezją, która weszła w życie 1 maja 2014 r.,
 - uwzględniając 7. dialog dotyczący praw człowieka między UE a Indonezją, który odbył się 1 lutego 2018 r.,
 - uwzględniając 8. rundę negocjacji w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Indonezją, która odbyła się w czerwcu 2019 r.,
 - uwzględniając projekt kodeksu karnego przedstawiony 15 września 2019 r.,
 - uwzględniając zasady z Yogyakarty,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 10 grudnia 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych (MPPOiP) z 1966 r., ratyfikowany przez Indonezję w 2006 r.,
 - uwzględniając Konwencję ONZ w sprawie zakazu stosowania tortur oraz innego okrutnego, niehumanitarnego lub poniżającego traktowania albo karania z 1987 r.,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie kary śmierci,
 - uwzględniając art. 144 ust. 5 i art. 132 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Indonezja jest czwartym pod względem liczby ludności państwem świata, na tle regionu jest stabilną demokracją, krajem z najliczniejszą większością muzułmańską, zamieszkanym przez zróżnicowane społeczeństwo liczące 265 milionów obywateli różnych wyznań, o różnych korzeniach etnicznych, reprezentujących wiele języków i kultur;
- B. mając na uwadze, że rząd Indonezji zaproponował projekt kodeksu karnego w celu

zmiany jego obecnej wersji; mając na uwadze, że prace nad projektem zakończono 15 września 2019 r.;

- C. mając na uwadze, że w projekcie kodeksu karnego znalazły się artykuły, które stanowią naruszenie praw kobiet, mniejszości religijnych i osób LGBTI, a także wolność słowa i zrzeszania się;
- D. mając na uwadze, że we wrześniu w całej Indonezji tysiące osób, w tym studentów, protestowały przeciwko projektowi kodeksu karnego i wzywały do zawieszenia jego przyjęcia;
- E. mając na uwadze, że z powodu masowych protestów 20 września 2019 r. prezydent Indonezji nakazał indonezyjskiemu parlamentowi odroczyć przyjęcie projektu; mając na uwadze, że decyzja w tej sprawie znajduje się obecnie w rękach indonezyjskiej Izby Reprezentantów;
- F. mając na uwadze, że art. 2 projektu kodeksu karnego, który odnosi się do „praw zwyczajowych”, uznano za niejasny, ponieważ nie wymienia się w nim przestępstw zagrożonych karą i można go wykorzystać do zalegalizowania setek istniejących na szczeblu lokalnym i dyskryminacyjnych przepisów szariatu;
- G. mając na uwadze, że w projekcie kodeksu karnego przewiduje się karę pozbawienia wolności do jednego roku za seks pozamałżeński; mając na uwadze, że przepis ten skutkuje penalizacją stosunków między osobami tej samej płci; mając na uwadze, że artykuł ten umożliwi wszczynanie postępowań karnych przeciw osobom zatrudnionym w branży usług seksualnych;
- H. mając na uwadze, że w projekcie kodeksu karnego stwierdza się, że osoby, które nie pozostają w związku małżeńskim, ale mieszkają razem, mogą zostać prawomocnie skazane na karę sześciu miesięcy pozbawienia wolności;
- I. mając na uwadze, że stosunki seksualne między osobami tej samej płci nie są oficjalnie uznawane przez władze Indonezji i w związku z tym wyraźnie znajdują się na celowniku władz; mając na uwadze, że w Indonezji dochodzi do bezprecedensowej liczby brutalnych i dyskryminacyjnych ataków, a także wielu przypadków nękania osób LGBTI, wzrasta także liczba nienawistnych ataków na osoby LGBTI;
- J. mając na uwadze, że przepisy zawarte w projekcie kodeksu karnego rozszerzają zakres obowiązujących przepisów o bluźnierstwie; mając na uwadze, że od czasu przyjęcia przepisów o bluźnierstwie w 1965 r. ponad 150 osób, w większości należących do mniejszości religijnych, skazano za bluźnierstwa; mając na uwadze, że przepisy o bluźnierstwie stanowią zagrożenie dla mniejszości religijnych w świetle rosnącej nietolerancji wobec mniejszości w tym kraju;
- K. mając na uwadze, że projekt kodeksu karnego ogranicza informowanie o antykoncepcji i dostęp do środków antykoncepcyjnych wszystkim osobom poniżej 18. roku życia; mając na uwadze, że ograniczony dostęp do środków antykoncepcyjnych ma szczególnie dotkliwe skutki w przypadku grup marginalizowanych, które już teraz najbardziej cierpią z powodu epidemii HIV;
- L. mając na uwadze, że w projekcie kodeksu karnego stwierdza się, że kobietę poddającą się zabiegowi aborcji można prawomocnie skazać na cztery lata pozbawienia wolności;

mając na uwadze, że kto udziela pomocy kobiecie ciężarnej, która chce dokonać aborcji, może zostać prawomocnie skazany na karę nawet pięciu lat pozbawienia wolności;

- M. mając na uwadze, że we wrześniu Indonezja przyjęła kontrowersyjne prawo, które osłabia narodową komisję do spraw. walki z korupcją, która od czasu utworzenia w 2002 r. z powodzeniem oskarżyła setki polityków; mając na uwadze, że przepisy obowiązującego kodeksu karnego, ustawy o elektronicznym systemie informacji i transakcji oraz przepisy antyterrorystyczne są wykorzystywane do bezpodstawnego ograniczania działalności obrońców praw człowieka;
- N. mając na uwadze, że obrońcy praw człowieka stali się celem ataków, gdyż piętnują łamanie praw człowieka, zwłaszcza w związku z protestami w Papui Zachodniej; mając na uwadze, że od wybuchu protestów co najmniej 40 osób zginęło, a co najmniej 8 tysięcy rdzennych Papuasów i innych obywateli Indonezji zostało wysiedlonych z Papui Zachodniej; mając na uwadze, że dziennikarzom i niezależnym organom ONZ wielokrotnie odmawiano dostępu do tego regionu;
- O. mając na uwadze, że 2 maja 2019 r. sąd rejonowy w Wamenie skazał obywatela UE Jakuba Fabiana Skrzypskiego z Polski na pięć lat pozbawienia wolności za rzekome zaangażowanie w działalność papuaskiego ruchu separatystycznego;
- P. mając na uwadze, że w latach 2015–2018 na karę śmierci skazano ponad 40 osób, a w Indonezji w celi śmierci nadal przebywa ponad 300 więźniów; mając na uwadze, że kara śmierci jest okrutną, niehumanitarną i poniżającą karą, sprzeczną z prawem do życia;
- 1. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że stosunki między UE a Indonezją opierają się na wspólnych wartościach, czyli demokracji i dobrych rządach, poszanowaniu praw człowieka oraz wspieraniu pokoju, stabilności i postępu gospodarczego;
- 2. wyraża głębokie zaniepokojenie z powodu zawartych w projekcie zmienionego kodeksu karnego Indonezji przepisów dopuszczających dyskryminację ze względu na płeć, wyznanie i orientację seksualną, a także dyskryminację mniejszości;
- 3. z aprobatą przyjmuje zarządzenie prezydenta Joko Widodo o odroczeniu przyjęcia projektu; wzywa parlament Indonezji do gruntownego przeglądu projektu kodeksu karnego w celu dostosowania go do międzynarodowych standardów praw człowieka oraz do usunięcia wszelkich dyskryminacyjnych przepisów;
- 4. wzywa indonezyjskie władze do uchylenia wszystkich przepisów prawnych ograniczających podstawowe prawa i wolności oraz do dostosowania wszelkich przepisów do międzynarodowych standardów praw człowieka i międzynarodowych zobowiązań podjętych przez Indonezję;
- 5. wzywa władze Indonezji do ochrony praw osób LGBTI przez ściganie wszelkich skierowanych przeciwko nim prześladowań oraz depenalizację homoseksualizmu w drodze zmiany kodeksu karnego; apeluje do indonezyjskich urzędników o powstrzymanie się od podburzających oświadczeń przeciwko osobom LGTBI, gdyż jeszcze bardziej je to stygmatyzuje; zachęca władze Indonezji do wspierania dialogu politycznego z głównymi podmiotami społeczeństwa obywatelskiego, tak aby promować i chronić powszechne stosowanie praw człowieka;

6. wzywa do przeglądu przepisów o bluźnierstwie, ponieważ stwarzają one zagrożenie dla mniejszości religijnych i ateistów; popiera zalecenia ONZ dotyczące uchylenia artykułów 156 i 156 a kodeksu karnego, ustawy o zapobieganiu nadużyciom i zniesławianiu religii, ustawy o transakcjach i danych elektronicznych, zmiany przepisów antyterrorystycznych i wycofania zarzutów przeciwko osobom oskarżonym o bluźnierstwo i zaprzestanie ich ścigania;
7. z zaniepokojeniem zwraca uwagę na zawarte w projekcie kodeksu karnego ograniczenie swobodnego rozpowszechniania kluczowych informacji na temat zdrowia seksualnego; zachęca do zapewnienia kobietom i dziewczętom niecenzurowanych informacji o antykoncepcji i planowaniu rodziny;
8. zdecydowanie stwierdza, że dostęp do zdrowia, w tym do zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, jest prawem człowieka; podkreśla, że należy zagwarantować odpowiednią i przystępną cenowo opiekę w zakresie zdrowia seksualnego i reprodukcyjnego, w tym edukację seksualną i informacje z tej dziedziny, planowanie rodziny, metody antykoncepcyjne, a także bezpieczną i legalną aborcję; zauważa, że usługi te są ważne dla ratowania życia kobiet, ograniczania umieralności niemowląt i dzieci oraz zapobiegania chorobom przenoszonym drogą płciową, w tym HIV/AIDS;
9. ponownie wzywa władze do wprowadzenia moratorium na wszystkie egzekucje z myślą o zniesieniu kary śmierci; zwraca uwagę, że zalecenie to zostało przyjęte przez Indonezję w ostatnim cyklu powszechnego okresowego przeglądu praw człowieka w 2017 r.; wzywa UE i rząd Francji do dołożenia wszelkich starań, aby Olivier Jover nie został skazany na karę śmierci;
10. wzywa do stałego i ścisłego monitorowania stanu praw człowieka w Indonezji, szczególnie przez regularne sprawozdania składane przez delegaturę Unii Europejskiej w Indonezji i Brunei; apeluje do delegatury Unii Europejskiej w Indonezji i Brunei oraz do państw członkowskich, by dołożyły wszelkich starań w celu zapewnienia nadzwyczajnej ochrony i wsparcia zagrożonych osób;
11. wyraża ubolewanie w związku z przyjęciem nowych przepisów antykorupcyjnych, zgodnie z którymi komisja do spraw walki z korupcją z niezależnego organu zamieni się w agencję rządową, i wzywa do dokonania przeglądu tego prawodawstwa;
12. wyraża zaniepokojenie przemocą w Papui Zachodniej; wzywa władze Indonezji do przeprowadzenia niezależnego dochodzenia w sprawie niedawnych protestów w Papui Zachodniej; apeluje o powściągliwość w rozmieszczaniu sił bezpieczeństwa w tym regionie; wzywa rząd Indonezji, by rozwiązał konflikt w Papui Zachodniej dialogiem politycznym; zwraca się do władz Indonezji o zapewnienie urzędnikom ONZ, organizacjom pozarządowym i dziennikarzom nieograniczonego dostępu do Papui Zachodniej;
13. wyraża zaniepokojenie sprawą polskiego obywatela Jakuba Fabiana Skrzypskiego, który jest więźniem politycznym w Indonezji; jest zaniepokojony tym, że w świetle ostatnich wydarzeń w Papui jego dalsze przetrzymywanie w Wamenie stanowiłoby zagrożenie nie tylko dla zagwarantowania mu praw człowieka, lecz także dla jego życia; wzywa Europejską Służbę Działań Zewnętrznych do poruszenia sprawy Skrzypskiego na zbliżającym się dialogu z Indonezją oraz domaga się, aby władze Indonezji zezwoliły na jego przekazanie do Polski;

14. wzywa Indonezję do rozszerzenia stałego zaproszenia dla przedstawicieli wszystkich specjalnych procedur Rady Praw Człowieka ONZ, które powinny obejmować swobodny dostęp do całego kraju;
15. apeluje do rządu Indonezji, by wywiązał się ze wszystkich zobowiązań oraz by przestrzegał, chronił i stał na straży praw i wolności zapisanych w Międzynarodowym pakcie praw obywatelskich i politycznych;
16. podkreśla znaczenie zawarcia wiążących i możliwych do wyegzekwowania przepisów w sprawie poszanowania praw człowieka w umowie o wolnym handlu między UE a Indonezją, która jest obecnie przedmiotem negocjacji;
17. z zadowoleniem przyjmuje nieprzerwany doroczny dialog na temat praw człowieka między UE i Indonezją oraz oczekuje na kolejny dialog w listopadzie;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Wiceprzewodniczącemu Komisji / Wysokiemu Przedstawicielowi Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, rządowi i parlamentowi Indonezji, sekretarzowi generalnemu Stowarzyszenia Narodów Azji Południowo-Wschodniej (ASEAN), Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN oraz Radzie Praw Człowieka ONZ.